

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

15 päivänä heinäkuuta 2015*

Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Euroopan yhteisön nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki HOT — Ehdottomat hylkäysperusteet — Kuvailevuuden puuttuminen — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toinen virke — Liitännäisvalitus valituslautakunnassa — Asetuksen (EY) N:o 216/96 8 artiklan 3 kohta — Liitännäiskanne unionin yleisessä tuomioistuimessa — 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohta

Asiassa T-611/13,

Australian Gold LLC, kotipaikka Indianapolis, Indiana (Yhdysvallat), edustajinaan asianajajat A. von Mühlendahl ja H. Hartwig,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään A. Poch ja S. Hanne,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

Effect Management & Holding GmbH, kotipaikka Vöcklabruck (Itävalta), edustajanaan asianajaja H. Pernez,

ja jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n neljännen valituslautakunnan 10.9.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 1881/2012-4), joka koskee Australian Gold LLC:n ja Effect Management & Holding GmbH:n välistä väittemenettelyä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M.E. Martins Ribeiro sekä tuomarit S. Gervasoni (esittelevä tuomari) ja L. Madise,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Weychert,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.11.2013 jätetyn kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 15.7.2014 jätetyn SMHV:n vastineen,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.7.2014 jätetyn väliintulijan vastineen,
ottaen huomioon 27.2.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,
on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Väliintulija eli Effect Management & Holding GmbH on Euroopan yhteisön nimeävän kansainvälisen rekisteröinnin, jonka se on saanut Maailman henkisen omaisuuden järjestöltä (WIPO) 13.8.2009, haltija jäljempänä esitettyä kuviomerkkiä varten:

- 2 Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) sai ilmoituksen kyseisestä rekisteröinnistä 12.11.2009 ja myönsi sen suojan unionin alueella 26.11.2010 tekemällään päätöksellä tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevan 15.6.1957 tehdyn Nizzan sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, luokkaan 3 ja 5 kuuluvia tavaroita varten, jotka vastaavat seuraavaa kuvausta:
 - Luokka 3: ”Valkaisutuotteet ja muut vaatteiden pesussa käytettävät aineet; puhdistus-, kiillotus-, tahrannoisto- ja hiontavalmisteet; saippuat; hajuedet, eteeriset öljyt, kosmeettiset tuotteet, muun muassa shampoot, suihkugeelit, vartalovoiteet, hierontaöljyt, geelit, kasvovoiteet”
 - Luokka 5: ”Terveystuotteet lääkinälliseen käyttöön; ravintolisävalmisteet (lääkinälliseen käyttöön); voiteluaineet farmaseuttiseen käyttöön”.
- 3 Kantaja eli Australian Gold LLC vaati 6.4.2011 riidanalaisen tavaramerkin mitättömäksi julistamista yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1) 52 artiklan 1 kohdan perusteella.
- 4 SMHV:n mitättömyysosasto hyväksyi kyseisen vaatimuksen osittain 10.8.2012 tekemällään päätöksellä ja julisti riidanalaisen tavaramerkin mitättömäksi luokkaan 3 kuuluvien ”valkaisutuotteiden ja muiden vaatteiden pesussa käytettävien aineiden; saippuoiden; hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, hierontaöljyjen, geelien, kasvovoiteiden” osalta sekä luokkaan 5 kuuluvien ”ravintolisävalmisteiden (lääkinälliseen käyttöön) ja voiteluaineiden (farmaseuttiseen käyttöön)” osalta.

- 5 Väliintulija valitti 10.10.2012 SMHV:ssä mitättömyysoaston päätöksestä siltä osin kuin tämä oli hyväksynyt mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen. Vastineessaan, jonka kantaja jätti 20.2.2013, se teki liitännäisvalituksen mitättömyysoaston päätöksestä siltä osin kuin se oli kantajalle vastainen.
- 6 SMHV:n neljäs valituslautakunta kumosi 10.9.2013 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) osittain mitättömyysoaston päätöksen siltä osin kuin tämä oli julistanut riidanalaisen tavaramerkin mitättömäksi ”valkaisutuotteiden ja muiden vaatteiden pesussa käytettävien aineiden; saippuoiden; hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” sekä ”ravintolisävalmisteiden (lääkinnälliseen käyttöön)” osalta. Se nimittäin katsoi, että kyseisen tavaramerkin sanaosa ”hot” ei kuvaillut asianomaisia tavaroita ja että se oli niiden osalta erottamiskykyinen (riidanalaisen päätöksen 13–42 kohta). Pysytettyään mitättömyysoaston arviot, jotka koskivat ”hierontaöljyjä, geelejä” ja ”voiteluaineita farmaseuttiseen käyttöön”, se lisäksi muutti kyseistä päätöstä ja julisti kyseisen tavaramerkin mitättömäksi yksinomaan luokkaan 3 kuuluvien ”hierontaöljyjen, geelien” ja luokkaan 5 kuuluvien ”voiteluaineiden (farmaseuttiseen käyttöön)” osalta (riidanalaisen päätöksen 47 kohta). Se katsoi lisäksi, että kantajan vastauksena väliintulijan valitukseen esittämät huomautukset, jotka sisälsivät edellä mainitun liitännäisvalituksen, oli esitetty myöhässä, eikä se tutkinut niitä (riidanalaisen päätöksen 44–46 kohta).

Asianosainten vaatimukset

- 7 Kantaja vaatii lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä kumottiin mitättömyysoaston päätös ja jätettiin tutkimatta se, oliko kantajan liitännäisvalitus perusteltu
 - hylkää väliintulijan mitättömyysoaston päätöksestä tekemän valituksen
 - velvoittaa SMHV:n ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.
- 8 SMHV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 9 Väliintulija vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- pysyttää riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin sillä kumottiin mitättömyysoaston päätös
 - muuttaa riidanalaisista päätöistä siltä osin kuin siinä julistettiin riidanalainen tavaramerkki mitättömäksi ”hierontaöljyjen, geelien” ja ”voiteluaineiden (farmaseuttiseen käyttöön)” osalta
 - pysyttää mitättömyysoaston päätöksen siltä osin kuin siinä hylättiin mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus ”puhdistus-, kiillotus-, tahranpoisto- ja hiontavalmisteiden” ja ”terveydenhoitotuotteiden (lääkinnälliseen käyttöön)” osalta
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 10 Kuten väliintulija vahvisti suullisessa käsittelyssä unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen antamassaan vastauksessa, joka merkittiin istunnosta laadittuun pöytäkirjaan, sen ensimmäinen ja kolmas vaatimus koskevat kantajan nostaman kanteen hylkäämistä.

Oikeudellinen arviointi

- 11 Kanteensa tueksi kantaja esittää lähinnä kolme kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee sen asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toiseen virkkeeseen perustuvan oikeuden tulla kuulluksi loukkaamista, toinen SMHV:n valituslautakuntien menettelysäännöistä 5.2.1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 216/96 (EYVL L 28, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna, 8 artiklan 3 kohdan huomiotta jättämistä ja kolmas asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkomista.
- 12 Kun väliintulija puolestaan vaati unionin yleistä tuomioistuinta muuttamaan riidanalaista päätöstä, se käytti sille 2.5.1991 tehdyn unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdassa myönnettyä mahdollisuutta esittää vastineessaan vaatimuksia, jotka koskevat valituslautakunnan päätöksen kumoamista tai muuttamista sellaisen kohdan osalta, jota valituksessa ei ole esitetty. Kantaja ja SMHV eivät käyttäneet niille 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 135 artiklan 3 kohdassa annettua mahdollisuutta esittää kirjelmä, jossa ainoastaan vastataan väliintulijan ensimmäisen kerran vastineessa esittämiin vaatimuksiin, ja ne ottivat kantaa väliintulijan vaatimukseen suullisessa käsittelyssä kontradiktoreisen periaatteen mukaisesti. Kyseisen periaatteen mukaisesti väliintulijalla oli myös tilaisuus esittää suullisessa käsittelyssä argumenttinsa vastauksena kantajan ja SMHV:n väitteisiin.
- 13 Edellä mainitun 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdan nojalla esittämänsä vaatimuksen tueksi väliintulija vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkomista. Tämän kanneperusteen tueksi esitettyjä argumentteja tarkastellaan yhdessä kantajan kolmannen kanneperusteensa tueksi esittämien argumenttien kanssa.

Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toisen virkkeen rikkomista koskeva kanneperuste, johon kantaja vetoaa

- 14 Kantaja väittää, että valituslautakunta hylkäsi virheellisesti myöhästyneinä sen huomautukset, jotka esitettiin vastauksena väliintulijan valituslautakunnassa esittämään valitukseen. Koska kyseiset huomautukset sisälsivät argumentteja, joilla pyrittiin kiistämään valituslautakunnassa esitetty valitus, sekä Bundespatentgerichtin (liittovaltion patenttituomioistuin, Saksa) ratkaisun, jolla tuetaan kyseisiä argumentteja, valituslautakunta rikkoi kantajan mukaan asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toista virkettä, kun se lausui valituksesta ottamatta huomioon kyseisiä argumentteja ja kyseistä todistetta.
- 15 On katsottava – kuten SMHV sitä paitsi myöntää vastineessaan –, että valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kantajan huomautukset oli toimitettu myöhässä.
- 16 Kantaja nimittäin sai 20.12.2012 SMHV:ltä kirjeen, joissa sille tiedotettiin väliintulijan valituslautakunnassa esittämästä valituksesta. Kyseisessä kirjeessä SMHV totesi kantajalle, että tämän oli esitettävä kyseistä valitusta koskevat huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa. Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, 65 säännön 1 kohdan ja 70 säännön 2 ja 4 kohdan säännösten – yhdessä tarkasteltuina – mukaisesti kyseinen kahden kuukauden määräaika päättyi näin ollen 20.2.2013 eikä 19.2.2013, kuten valituslautakunta katsoi riidanalaisessa päätöksessä (45 kohta). Koska kantajan huomautukset esitettiin

20.2.2013, valituslautakunta ei voinut hylätä niitä myöhästyneinä. Se lausui näin ollen väliintulijan esittämästä valituksesta ottamatta huomioon kantajan huomautuksia jättäen huomiotta asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toisen virkkeen.

- 17 SMHV väittää kuitenkin, ettei tällä sääntöjenvastaisuudella ole merkitystä käsiteltävässä asiassa, koska valituslautakunta ei olisi hyväksynyt kantajan perusteluja, jos se olisi tutkinut sen, olivatko ne perusteltuja.
- 18 Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toista virkettä koskevasta oikeuskäytännöstä todellakin ilmenee, että tämän säännöksen, jolla pyritään puolustautumisoikeuksien suojelemiseen, koska siinä säädetään, että SMHV:n päätökset ”voivat perustua ainoastaan sellaisiin syihin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa”, noudattamatta jättäminen tekee hallinnollisen menettelyn virheelliseksi ainoastaan, jos näytetään toteen, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä eri lopputulokseen, mikäli huomiotta jättämistä ei olisi tapahtunut (ks. tuomio 12.5.2009, Jurado Hermanos v. SMHV (JURADO), T-410/07, Kok., EU:T:2009:153, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 19 Käsiteltävässä asiassa ei ole osoitettu, että valituslautakunta olisi voinut päätyä erilaiseen ratkaisuun, jos se olisi ottanut huomioon argumentit ja todisteen, jotka sisältyivät kantajan vastauksena valituslautakunnassa esitettyyn valitukseen esittämiin huomautuksiin.
- 20 Kantaja nimittäin tyytyi yhtäältä viittaamaan huomautuksissaan argumentteihinsa, jotka se oli esittänyt mitättömyysoastossa, ja toistamaan kyseisen osaston päätöksen tiettyjä kohtia. Koska valituslautakunnan on perustettava päätöksensä kaikkiin asianosaisten asian ensimmäisenä asteena ratkaiselle yksikölle esittämiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin (ks. vastaavasti tuomio 10.7.2006, La Baronia de Turis v. SMHV – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), T-323/03, Kok., EU:T:2006:197, 56–58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ei voida katsoa, ettei valituslautakunta ottanut huomioon argumenttia, jonka kantaja esitti huomautuksissaan ja joka olisi voinut johtaa erilaiseen ratkaisuun.
- 21 Kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, SMHV:tä eivät toisaalta sido jäsenvaltioissa tehdyt päätökset, vaikka se voi ottaa ne huomioon (ks. tuomio 21.3.2013, Event v. SMHV – CBT Comunicación Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS), T-353/11, EU:T:2013:147, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Valituslautakunta saattoi näin ollen katsoa virhettä tekemättä riidanalaisen päätöksen 42 kohdassa, ettei sen velvollisuutena ollut ottaa huomioon kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten päätöksiä (ks. jäljempänä 60–65 kohta). Ei näin ollen voida katsoa, että se, että valituslautakunta olisi katsonut, että kantajan huomautuksiin liitetty Bundespatentgerichtin ratkaisu ja kyseisissä huomautuksissa toistetut sen otteet olisi voitu ottaa tutkittavaksi, olisi voinut johtaa erilaiseen ratkaisuun käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa (ks. vastaavasti tuomio 27.9.2012, Tuzzi fashion v. SMHV – El Corte Inglés (Emidio Tucci), T-535/08, EU:T:2012:495, 91 kohta).
- 22 Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklan toisen virkkeen rikkomista koskeva kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Asetuksen N:o 216/96 8 artiklan 3 kohdan rikkomista koskeva kanneperuste, johon kantaja vetoaa

- 23 Kantaja väittää, että sillä, että sen huomautukset, jotka esitettiin vastauksena väliintulijan valituslautakunnassa esittämään valitukseen, hylättiin virheellisesti myöhästyneinä, jätettiin myös huomiotta asetuksen N:o 216/96 8 artiklan 3 kohta, koska kyseiset huomautukset sisältävät liitännäisvalituksen, joka koskee mitättömyysoaston päätöksen osittaista kumoamista ja jota valituslautakunta ei tutkinut.

- 24 Tästä on muistutettava, että valituslautakunta hylkäsi virheellisesti kantajan huomautukset myöhästyneinä (ks. edellä 15 ja 16 kohta).
- 25 Asetuksen N:o 216/96 8 artiklan 3 kohdan sanamuodon mukaan on lisäksi niin, että ”inter partes -menettelyissä vastaaja voi vastauksessaan esittää vaatimuksia, joiden tarkoituksena on kiistetyn päätöksen mitätöiminen tai uudelleenmuotoilu valituksessa mainitsemattomilta osin”.
- 26 Valituslautakunta jätti näin ollen huomiotta asetuksen N:o 216/96 8 artiklan 3 kohdan, koska se ei tutkinut kantajan huomautuksiin sisältynyttä mitättömyysoaston päätöksen osittaista kumoamisvaatimusta. Kyseisen säännöksen rikkomista koskeva kanneperuste on näin ollen hyväksyttävä.

Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan rikkomista koskevat kanneperusteet, joihin kantaja ja väliintulija vetoavat

- 27 Riidanalaisessa päätöksessä valituslautakunta tarkasteli sanan ”hot” eri merkityksiä, kun on kyse ”valkaisutuotteista ja muista vaatteiden pesussa käytettävistä aineista; saippuoista; hajuvesistä, eteerisistä öljyistä, kosmeettisista tuotteista, muun muassa shampoista, suihkugeeleistä, vartalovoiteista, kasvovoiteista” ja ”ravintolisävalmisteista (lääkinnälliseen käyttöön)”, ja muun muassa korkeaa lämpötilaa, mausteista makua tai stimuloivaa luonnetta ja päätteli tästä, että riidanalainen tavaramerkki ei kuvaillut kyseisiä tuotteita (riidanalaisen päätöksen 15–34 kohta). Se katsoi sen sijaan, että sikäli kuin ”hierontaöljyjä, geelejä” ja ”voiteluaineita (farmaseuttiseen käyttöön)” käytetään kuumina tai niillä on kuumentava vaikutus, kyseinen tavaramerkki on kuvaileva (riidanalaisen päätöksen 17 kohta). Se katsoi seuraavaksi, että lukuun ottamatta tuotteita, joiden osalta riidanalainen tavaramerkki on kuvaileva ja joita ovat ”hierontaöljyt, geelit” ja ”voiteluaineet farmaseuttiseen käyttöön”, kyseinen tavaramerkki on muiden tuotteiden osalta erottamiskykyinen, koska sen heikosta myönteisestä arvoväriytyksestä huolimatta merkin ytimekkyys estää kuluttajaa sekoittamasta sitä mainoslauseeseen (riidanalaisen päätöksen 36–41 kohta). Se muistutti lopuksi siitä, että samasta tavaramerkistä lausuneiden kansallisten viranomaisten päätökset eivät ole sitovia (riidanalaisen päätöksen 10 ja 42 kohta).
- 28 Kantaja ja väliintulija eivät riitautta sitä, ettei sanaa ”hot” ympäröivää suorakulmion muotoista kehystä otettu huomioon kyseisen sanan graafisena esityksenä, eivätkä näin ollen sitä, että riidanalaisen tavaramerkin kuvailevuutta ja erottamiskykyä analysoitiin yksinomaan sanan ”hot” perusteella (riidanalaisen päätöksen 13 kohta). Ne eivät myöskään riitautta sitä, että kyseinen analyysi oli tehtävä tavaruettelosta siten kuin se oli kuvailtuna ranskaksi, joka on kansainvälisen rekisteröinnin kieli (riidanalaisen päätöksen 10 kohta).
- 29 Sen sijaan sekä kantaja että väliintulija liitännäiskanteensa tueksi kiistävät valituslautakunnan arvioinnit, jotka ovat niille kielteisiä ja jotka koskevat edellisen osalta riidanalaisen tavaramerkin kuvailevuutta ja jälkimmäisen osalta sen erottamiskykyä. Kantaja kritisoi myös sitä, ettei samaa tavaramerkkiä koskevia kansallisten viranomaisten päätöksiä otettu huomioon.

Riidanalaisen tavaramerkin kuvailevuutta koskevat väitteet

- 30 Toisin kuin valituslautakunta kantaja katsoo, että tavaramerkkien kuvailevuuden tutkimiseen sovellettavista periaatteista ilmenee, että tavaramerkki, joka muodostuu sanasta ”hot”, kuvailee ”valkaisutuotteita ja muita vaatteiden pesussa käytettäviä aineita; saippuoita; hajuvesiä, eteerisiä öljyjä, kosmeettisia tuotteita, muun muassa shampoita, suihkugeelejä, vartalovoiteita, kasvovoiteita” ja ”ravintolisävalmisteita (lääkinnälliseen käyttöön)”. Sana ”hot” kyseisten tuotteiden lämpötilan tai niiden käyttölämpötilan ilmaisimena on ilmaisun, jota voidaan käyttää kaikkien kyseessä olevien tuotteiden

osalta. Kantajan mukaan sanan ”hot” muut merkitykset, joihin kuuluvat muun muassa ”muodikas”, ”houkutteleva” ja ”seksikäs”, ovat niin ikään kyseisen sanan toinen mahdollinen käyttötapa asianomaisten tuotteiden osalta.

- 31 Väliintulija puolestaan kiistää valituslautakunnan arvioinnin riidanalaisen tavaramerkin kuvailevuudesta, kun on kyse ”hierontaöljyistä, geeleistä” (luokka 3) ja ”voiteluaineista farmaseuttiseen käyttöön” (luokka 5). Se väittää, että jos voiteluaineet (farmaseuttiseen käyttöön) aiheuttavat polttavan tunteen tai lämmittävän vaikutuksen, ne poikkeavat niiden käyttötarkoituksesta, että lämpövaikutuksia synnyttävät geelit kuuluvat luokkaan 5 eivätkä luokkaan 3 ja että lämmön tunne hieronnan aikana perustuu käsien hankaukseen eikä hierontaöljyyn.
- 32 Tästä on muistutettava, että asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan rekisteröimättä on jätettävä ”tavaramerkit, jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia”.
- 33 Oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdalla estetään se, että ainoastaan yksi yritys saisi käyttää tässä säännöksessä tarkoitettuja merkkejä tai merkintöjä sen vuoksi, että ne on rekisteröity tavaramerkiksi. Tällä säännöksellä pyritään siis siihen yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, että tällaisia merkkejä tai merkintöjä on jokaisen saatava vapaasti käyttää (tuomio 23.10.2003, SMHV v. Wrigley, C-191/01 P, Kok., EU:C:2003:579, 31 kohta; tuomio 27.2.2002, Ellos v. SMHV (ELLOS), T-219/00, Kok., EU:T:2002:44, 27 kohta ja tuomio 2.5.2012, Universal Display v. SMHV (UniversalPHOLED), T-435/11, EU:T:2012:210, 14 kohta).
- 34 Lisäksi merkit tai merkinnät, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan sen tavaran tai palvelun ominaisuuksia, jota varten rekisteröintiä on haettu, ovat asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla merkkejä tai merkintöjä, jotka eivät kykene täyttämään tavaramerkille asetettua perustehtävää eli yksilöimään tavaran tai palvelun alkuperää niin, että kuluttaja voi myöhempiä hankintoja tehdessään hankkia lisää kyseisellä tavaramerkillä varustettuja tavaroita tai palveluita, jos hän on pitänyt niitä hyvinä, tai valita jonkin toisen tavaran tai palvelun, jos hän ei ole ollut tyytyväinen niihin (edellä 33 kohdassa mainitut tuomiot SMHV v. Wrigley, EU:C:2003:579, 30 kohta ja UniversalPHOLED, EU:T:2012:210, 15 kohta).
- 35 Tästä seuraa, että merkin kuuluminen kyseisessä säännöksessä tarkoitettun kiellon soveltamisalaan edellyttää, että merkin ja asianomaisten tavaroiden tai palvelujen välillä on olemassa riittävän suora ja konkreettinen yhteys, jotta kohdeyleisö voi heti ja asiaa tarkemmin pohtimatta havaita, että merkillä kuvaillaan kyseisiä tavaroita ja palveluja tai niiden tiettyjä ominaisuuksia (ks. edellä 33 kohdassa mainittu tuomio UniversalPHOLED, EU:T:2012:210, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 On myös muistettava, että merkin kuvailevuutta on arvioitava vain suhteessa yhtäältä siihen, miten kohdeyleisö käsittää merkin ja toisaalta suhteessa kyseessä oleviin tavaroihin ja palveluihin (ks. tuomio 7.6.2005, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft v. SMHV (MunichFinancial Services), T-316/03, Kok., EU:T:2005:201, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Käsiteltävässä asiassa valituslautakunta katsoi, että kun on kyse haetun merkin kuvailevuuden käsittämisestä, kohdeyleisö on englanninkielinen kuluttaja (riidanalaisen päätöksen 14 kohta). Tämä kohdeyleisön määritelmä, jota kantaja tai väliintulija eivät kiistä, on pysyttävä.

– Riidanalaisen tavaramerkin kuvailevuuden puuttuminen ”hierontaöljyjen, geelien” ja ”voiteluaineiden (farmaseuttiseen käyttöön)” osalta, johon väliintulija vetoaa

38 Väliintulijan esittämät argumentit sen tueksi, ettei riidanalainen tavaramerkki ole kuvaileva ”hierontaöljyjen, geelien” ja ”voiteluaineiden (farmaseuttiseen käyttöön)” osalta, on hylättävä.

39 Kuten väliintulija perustellusti väittää, siltä osin kuin sana ”hot” viittaa korkeaan lämpötilaan, se ei toki osoita kyseisten tuotteiden käytön lämpövaatimuksia. Kyseisiä tuotteita voidaan nimittäin käyttää sekä korkeissa että matalissa lämpötiloissa, kuten valituslautakunta sitä paitsi lähinnä myöntää, kun se toteaa riidanalaisessa päätöksessä, että ”näitä tuotteita voidaan levittää jopa korkeissa lämpötiloissa”. Valituslautakunta katsoi näin ollen virheellisesti riidanalaisen päätöksen 17 kohdassa, että ”hot” kuvailee asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla sitä, että kyseiset tavarat levitetään kuumina.

40 Valituslautakunnan tavoin – ja toisin kuin väliintulija väittää – on sitä vastoin katsottava, että sana ”hot” osoittaa ”hierontaöljyjen, geelien” ja ”voiteluaineiden (farmaseuttiseen käyttöön)” aiheuttamia vaikutuksia. Kaikkia kyseisiä tuotteita voidaan nimittäin – olipa kyse lääkinnällisestä käytöstä tai ei – levittää iholle enemmän tai vähemmän toistuvien liikkein, jotka aiheuttavat lämmön tunteen. Tämän osalta väliintulijan esittämä tosiseikka, jonka mukaan tämän kuumenemisen aiheuttaa käsien hierominen iholla eivätkä tuotteet sellaisinaan, on merkityksetön, koska tämä hierominen tapahtuu väistämättä kyseisiä tuotteita käytettäessä.

41 Valituslautakunta katsoi näin ollen perustellusti riidanalaisessa päätöksessä, että riidanalainen tavaramerkki kuvailee ”hierontaöljyjä, geelejä” ja ”voiteluaineita (farmaseuttiseen käyttöön)”.

– Riidanalaisen päätöksen ristiriitaisuus, johon kantaja vetoaa

42 Kantaja väittää, ettei valituslautakunta voinut ristiriitaisesti toimimatta katsoa, että riidanalainen tavaramerkki on kuvaileva ”hierontaöljyjen, geelien” osalta muttei ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden” osalta.

43 Tämä väite, jossa valituslautakuntaa moititaan lähinnä siitä, ettei tämä tehnyt päätelmiä siitä, että riidanalaisen tavaramerkin katsottiin olevan kuvaileva ”hierontaöljyjen, geelien” osalta, arvioidessaan sen kuvailevuutta ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden” osalta, on hyväksyttävä.

44 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on nimittäin niin, että se, että tavaramerkin katsotaan olevan kuvaileva, koskee paitsi tavaroita, joita se kuvailee suoraan, myös laajempaa ryhmää, johon nämä tavarat kuuluvat, jos tavaramerkin hakija ei ole tehnyt asianmukaista rajaamista (tuomio 7.6.2001, DKV v. SMHV (EuroHealth), T-359/99, Kok., EU:T:2001:151, 33 kohta ja tuomio 15.9.2009, Wella v. SMHV (TAME IT), T-471/07, Kok., EU:T:2009:328, 18 kohta).

45 Käsiteltävässä asiassa on katsottava, että kantaja väitti perustellusti – kuten sitä paitsi SMHV vastineessaan –, että ”hierontaöljyt, geelit” kuuluvat yleisempään ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden” ryhmään, minkä osoittaa niitä yhdistävä sana ”muun muassa” (ks. analogisesti sanan ”erityisesti” osalta tuomio 8.6.2005, Wilfer v. SMHV (ROCKBASS), T-315/03, Kok., EU:T:2005:211, 3 ja 64 kohta ja tuomio 12.11.2008, Scil proteins v. SMHV – Indena (affilene), T-87/07, EU:T:2008:487, 38 ja 39 kohta).

46 Toisin kuin väliintulija väittää, tästä on täsmennettävä, että sana ”muun muassa” ei liity yksinomaan kosmeettisiin tuotteisiin. Yhtäältä luettelossa tavaroista, joita varten riidanalaisen tavaramerkin suoja on hyväksytty, ”hajuvedet”, ”eteeriset öljyt” ja ”kosmeettiset tuotteet” on nimittäin erotettu pilkuilla ja ne on erotettu luettelon muista tavaroista puolipisteellä (ks. vastaavasti tuomio 15.5.2014, Louis Vuitton Malletier v. SMHV, C-97/12 P, EU:C:2014:324, 96 ja 97 kohta). Toisaalta näiden kolmen tuoteryhmän

välillä on suoria ja konkreettisia yhteyksiä, sillä sekä hajuvedet että eteeriset öljyt voidaan luokitella ”kosmeettisiksi tuotteiksi”, koska kosmeettiset tuotteet määritellään yleisesti tuotteiksi, joiden on tarkoitettu joutuvan kosketuksiin ihmiskehon pintakerrosten kanssa niiden hoitamiseksi tai kaunistamiseksi.

47 Samoista syistä kuin edellä 46 kohdassa esitettiin, SMHV:n argumentti, joka esitettiin ensimmäistä kertaa suullisessa käsittelyssä ja jonka mukaan ”hierontaöljyt” ja ”geelit” eivät kuulu ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden” yleisryhmiin, on hylättävä tarvitsematta tutkia sitä, voidaanko se ottaa tutkittavaksi. Erityisesti ”hierontaöljyjä” ja ”geejejä”, jotka mainitaan täsmennyksittä, voidaan pitää kehon hoitamiseen tai kaunistamiseen tarkoitettuina.

48 Valituslautakunta teki näin ollen virheen, kun se ei tehnyt päätelmiä siitä, että riidanalaisen tavaramerkin katsottiin olevan kuvaileva ”hierontaöljyjen, geelien” osalta, arvioidessaan sen kuvailevuutta ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden” ja muiden tuoteryhmien, jotka mainittiin esimerkkeinä näistä yleisistä ryhmistä, osalta. On siis katsottava, että valituslautakunta hylkäsi virheellisesti kyseisen tavaramerkin kuvailevuuden ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” osalta, tarvitsematta tutkia kantajan muita argumentteja, jotka koskevat kyseisen tavaramerkin kuvailevuutta edellä mainittujen tuotteiden osalta.

– Riidanalaisen tavaramerkin kuvailevuus ”valkaisutuotteiden ja muiden vaatteiden pesussa käytettävien aineiden; saippuoiden” ja ”ravintolisävalmisteiden (lääkinnälliseen käyttöön)” osalta, johon kantaja vetoaa

49 Ensinnäkään siitä, että sana ”hot” osoittaa korkeaa lämpötilaa, ei kantajan väittämällä tavalla voida katsoa, että sana ”hot” osoittaa ”valkaisutuotteiden ja muiden vaatteiden pesussa käytettävien aineiden; saippuoiden” ja ”ravintolisävalmisteiden (lääkinnälliseen käyttöön)” korkeaa lämpötilaa. Kyseiset tuotteet, joilla huolletaan vaatteita sekä hoidetaan ja ravitaan ihmisiä, eivät ole luonteeltaan korkealämpöisiä. Kuten SMHV perustellusti toteaa, korkea lämpötila saattaa päinvastoin muuttaa tiettyjä niistä, esimerkiksi saippuoita.

50 Sana ”hot” ei myöskään osoita asianomaisten tuotteiden käyttölämpötilaa. Vaikka tiettyjä näitä tuotteita – kuten ”valkaisutuotteita ja muita vaatteiden pesussa käytettäviä aineita” ja jopa ”ravintolisävalmisteita” – voidaan käyttää korkeassa lämpötilassa, tämä käyttöedellytys ei luonnehdi kyseisiä tuotteita, joita voidaan niin ikään käyttää matalissa lämpötiloissa. Vaatteiden pesussa käytettävien aineiden kuluttajat jopa arvostavat erityisesti mataliin lämpötiloihin mukauttamista, kuten väliintulija perustellusti toteaa.

51 Sanan ”hot” muista merkityksistä on katsottava seuraavaksi, että kantajan esittämä ainoa argumentti sen väitteensä tueksi, jonka mukaan sana ”hot” on muissa merkityksissään, joita ovat sanat ”muodikas”, ”houkutteleva” ja ”seksikäs”, kuvaileva asianomaisten tuotteiden osalta, on hylättävä. Se hypoteettinen mahdollisuus, että asianomaisia tuotteita pidettäisiin kaupan seksikaupoissa, ei kuulu merkin kuvailevuuden tutkimiseen, kun kaupanpitämispaiikkaa ei täsmennetä niiden tavaroiden luettelossa, joita varten merkin rekisteröintiä haetaan. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan rekisteröinnin ehdottomia hylkäysperusteita arvioidaan suhteessa rekisteröintihakemuksessa esiintyvien tavaroiden tai palvelujen sanamuotoon (tuomio 22.6.2006, Storck v. SMHV, C-24/05 P, Kok., EU:C:2006:421, 23 kohta). On joka tapauksessa lisättävä, että sanan ”hot” edellä mainittujen merkitysten myönteinen arvoväriytyy kuuluu pikemminkin epämääräiseen ja epäsuoraan mieleen palauttamiseen kuin asianomaisten tuotteiden ominaisuuden tai ominaispiirteen suoraan ja välittömään osoittamiseen (ks. vastaavasti tuomio 9.10.2002, Dart Industries v. SMHV (UltraPlus), T-360/00, Kok., EU:T:2002:244, 27 ja 28 kohta).

52 Kantajan argumentit, jotka koskevat riidanalaisen tavaramerkin kuvailevuutta, on siis hylättävä ”valkaisutuotteiden ja muiden vaatteiden pesussa käytettävien aineiden; saippuoiden” ja ”ravintolisävalmisteiden (lääkinnälliseen käyttöön)” osalta.

Riidanalaisen tavaramerkin erottamiskykyä koskevat väitteet

53 Kantaja väittää, että jos sana ”hot” ei kuvaile ”valkaisutuotteita ja muita vaatteiden pesussa käytettäviä aineita; saippuuita, hajuvesiä, eteerisiä öljyjä, kosmeettisia tuotteita, muun muassa shampoita, suihkugeelejä, vartalovoiteita, kasvovoiteita” eikä ”ravintolisävalmisteita (lääkinnälliseen käyttöön)”, se on pelkkä ”huomiota herättävä mainos”, jolla ei ole minkäänlaista alkuperänsuorittamistehtävää, minkä vuoksi se ei ole erottamiskykyinen.

54 Väliintulija väittää puolestaan, että valituslautakunta katsoi virheellisesti, ettei riidanalainen tavaramerkki ole erottamiskykyinen ”hierontaöljyjen, geelien” eikä ”voiteluaineiden (farmaseuttiseen käyttöön)” osalta.

55 Aluksi on muistutettava, kuten asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että merkin yhteisön tavaramerkiksi rekisteröinnin epäämiseen riittää, että yksikin tässä säännöksessä mainituista ehdottomista hylkäysperusteista on sovellettavissa (ks. tuomio 12.1.2005, Wieland-Werke v. SMHV (SnTEM, SnPUR, SnMIX), T-367/02-T-369/02, Kok., EU:T:2005:3, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Koska valituslautakunta katsoi perustellusti, että riidanalainen tavaramerkki on kuvaileva ”hierontaöljyjen, geelien” ja ”voiteluaineiden (farmaseuttiseen käyttöön)” osalta (ks. edellä 41 kohta) ja koska se ei virheellisesti päätellyt tästä kuvailevuudesta kyseisen tavaramerkin kuvailevuutta niin ikään ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” osalta (ks. edellä 48 kohta), kantajan ja väliintulijan argumentit kyseisen tavaramerkin erottamiskyvystä tai sen puuttumisesta näiden tuotteiden osalta on hylättävä tehottomina.

56 Koska kaikki väliintulijan 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdan perusteella esittämän vaatimuksensa tueksi esittämät argumentit on hylättävä (ks. myös edellä 38 kohta), tämä vaatimus on hylättävä.

57 Seuraavaksi on muistutettava kantajan perustelujen, jotka koskevat tuotteita, joiden osalta riidanalainen tavaramerkki ei ole kuvaileva ja joita ovat ”valkaisutuotteet ja muut vaatteiden pesussa käytettävät aineet; saippuat” ja ”ravintolisävalmisteet (lääkinnälliseen käyttöön)”, osalta vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan on niin, ettei pelkästään se seikka, että kohdeyleisö mieltää tavaramerkin myynninedistämisisilmaisiksi ja että muut yritykset voisivat sen ylistävän luonteen vuoksi periaatteessa käyttää sitä, sellaisenaan riittää sen toteamiseksi, että kyseiseltä tavaramerkiltä puuttuu erottamiskyky. Tavaramerkin ylistävä mielleyhtymä ei nimittäin sulje pois sitä, että se voi silti soveltua takaamaan kuluttajille sen kohteena olevien tavaroiden tai palvelujen alkuperän, koska kohdeyleisö voi mieltää tällaisen tavaramerkin samanaikaisesti myynninedistämisisilmaisiksi ja tavaroiden tai palvelujen kaupallista alkuperää koskevaksi merkinnäksi (ks. tuomio 12.7.2012, Smart Technologies v. SMHV, C-311/11 P, Kok., EU:C:2012:460, 29 ja 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

58 Kantajan väitteellä siitä, että sana ”hot” on luonteeltaan lähinnä myynninedistämisisilmaisu, ei näin ollen yksinään voida kyseenalaistaa valituslautakunnan toteamusta riidanalaisen tavaramerkin erottamiskyvystä. On vielä osoitettava, että kyseinen sana on yksinomaan myynninedistämisisilmaisu. Kantaja kuitenkin myönsi itse muun muassa perusteluissaan, jotka koskivat riidanalaisen tavaramerkin kuvailevuutta, että sanalla ”hot” on useita merkityksiä – esimerkiksi ”kuuma” tai ”mausteinen” –, jotka eivät ole myynninedistämisisilmaisuja. Kantaja ei näin ollen ole soittanut, että sana ”hot” on niiden muiden sanojen tavoin, jotka se mainitsi argumenttinsa tueksi (ja joita ovat esimerkiksi sanat

”mahtava” tai ”paras”), yksinomaan mainoslause, jonka vuoksi sen ei voida katsoa olevan erottamiskykyinen (ks. vastaavasti tuomio 21.1.2010, Audi v. SMHV, C-398/08 P, Kok., EU:C:2010:29, 47 kohta).

Kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten päätösten huomiotta jättämistä koskeva väite

- 59 Kantaja moittii valituslautakuntaa siitä, ettei tämä ottanut huomioon kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten päätöksiä ja erityisesti Bundespatentgerichtin 9.10.2012 ja Bundesgerichtshofin (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa) 19.2.2014 antamia ratkaisuja, joissa riidanalaiselle tavaramerkille ei annettu suojaa.
- 60 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön tavaramerkkejä koskeva säännöstö on itsenäinen järjestelmä, joka muodostuu sen omien tavoitteiden ja sääntöjen kokonaisuudesta ja jonka soveltaminen on riippumaton kansallisista järjestelmistä. Sitä, onko merkki rekisteröitävissä yhteisön tavaramerkiksi, on näin ollen arvioitava yksinomaan merkityksellisen säännösten perusteella. SMHV:tä ja mahdollisesti unionin tuomioistuimia eivät siis sido jäsenvaltioiden tasolla tehdyt päätökset, vaikka ne voivat ottaa ne huomioon, ja näin on siitä huolimatta, että kyseiset päätökset on tehty sellaisen kansallisen lainsäädännön perusteella, joka on yhdenmukaistettu jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY (EUVL L 299, s. 25) perusteella (ks. edellä 21 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö). On lisättävä, ettei asetuksessa N:o 207/2009 ole ensimmäistäkään säännöstä, jossa velvoitettaisiin SMHV tai unionin yleinen tuomioistuin muutoksenhaun yhteydessä päätyämään samaan lopputulokseen kuin kansalliset viranomaiset tai tuomioistuimet vastaavassa tapauksessa (ks. tuomio 12.1.2006, Deutsche SiSi-Werke v. SMHV, C-173/04 P, Kok., EU:C:2006:20, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 61 Asetuksen N:o 207/2009 johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan on nimittäin niin, että tavaramerkkejä koskeva yhteisön oikeus ei korvaa tavaramerkkejä koskevaa jäsenvaltioiden oikeutta. Mahdollista on siis se, että kielellisten, kulttuuristen, sosiaalisten ja taloudellisten erojen vuoksi tavaramerkkiä, jota ei suojata yhdessä jäsenvaltiossa, suojataan toisessa jäsenvaltiossa tai unionin tasolla (ks. vastaavasti tuomio 25.10.2007, Develey v. SMHV, C-238/06 P, Kok., EU:C:2007:635, 57–59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 62 Toisin kuin kantaja väittää, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna, säännöksillä tai asetuksen N:o 207/2009 109 artiklalla ei millään tavoin kumota tätä toteamusta. Kuten ilmenee muun muassa asetuksen N:o 44/2001 johdanto-osan 15 perustelukappaleesta, jonka kantaja mainitsee, kyseisellä asetuksella pyritään yksinomaan estämään se, että kahdessa jäsenvaltiossa annetaan keskenään ristiriitaisia tuomioita, eikä sitä sovelleta SMHV:hen. Asetuksen N:o 207/2009 109 artiklalla pyritään lisäksi välttämään se, että kansallisissa tuomioistuimissa nostetut loukkauskanteet, joista yksi perustuu yhteisön tavaramerkkiin ja toinen kansalliseen tavaramerkkiin, johtavat ristiriitaisiin ratkaisuihin. Kuten väliintulija perustellusti korostaa, se koskee näin ollen yksinomaan kyseisten tavaramerkkien suojan vaikutuksia eikä sen edellytyksiä.
- 63 Edellä mainittua toteamusta ei myöskään aseteta kyseenalaiseksi asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 2 kohdalla, jossa säädetään, että 1 kohdassa vahvistettuja ehdottomia hylkäysperusteita sovelletaan myös, vaikka ne ovat olemassa vain osassa unionia. Kansallinen rekisteröinnin epäminen perustuu nimittäin kansallisiin säännöksiin, jotka on pantu täytäntöön kansallisen menettelyn mukaisesti kansallisessa asiayhteydessä (ks. edellä 61 kohta), eikä se siis merkitse sen tunnustamista, että jäsenvaltiossa on olemassa asetuksessa N:o 207/2009 tarkoitettu ehdoton hylkäysperuste.

- 64 Käsiteltävässä asiassa ei myöskään ole merkitystä 10.3.2011 annetulla tuomiolla Agencja Wydawnicza Technopol v. SMHV (C-51/10 P, Kok., EU:C:2011:139, 73–77 kohta), jonka kantaja mainitsee, koska se koskee SMHV:n velvollisuutta ottaa huomioon omat päätöksensä, jotka koskevat yhteisön tavaramerkkejä koskevia samankaltaisia hakemuksia.
- 65 Vaikka on toivottavaa, että SMHV ottaa huomioon kansallisten viranomaisten päätökset, jotka koskevat samanlaisia tavaramerkkejä kuin ne, joista sen on lausuttava (ja päinvastoin), SMHV:n velvollisuutena ei näin ollen ole ottaa huomioon kyseisiä päätöksiä, mukaan lukien päätökset, joissa lausutaan samanlaisista tavaramerkeistä, ja jos se ottaa ne huomioon, kyseiset päätökset eivät sido sitä.
- 66 Tarvitsematta lausua Bundesgerichtshofin antaman ratkaisun, joka toimitettiin postitse kannekirjelmän jälkeen, tutkittavaksi ottamisesta, minkä SMHV riitauttaa, käsiteltävässä asiassa on näin ollen hylättävä kantajan väite, joka koskee sitä, ettei valituslautakunta ottanut huomioon riidanalaista tavaramerkkiä koskevia kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten päätöksiä.
- 67 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että riidanalainen päätös on kumottava sikäli kuin valituslautakunta jätti lausumatta kantajan vaatimuksesta, joka koski luokkaan 3 kuuluvia ”puhdistus-, kiillotus-, tahranpoisto- ja hiontavalmisteita” ja luokkaan 5 kuuluvia ”terveydenhoitotuotteita lääkinnälliseen käyttöön” (ks. edellä 26 kohta) ja sikäli kuin se kumosi mitättömyysoaston päätöksen ja muutti sitä luokkaan 3 kuuluvien ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” osalta (ks. edellä 48 kohta).
- 68 Riidanalaista päätöstä muuttamalla on lisäksi hylättävä valitus, jonka väliintulija teki mitättömyysoaston päätöksestä ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” osalta (ks. vastaavasti tuomio 29.1.2013, Fon Wireless v. SMHV – nfon (nfon), T-283/11, EU:T:2013:41, 83 kohta), kantajan toisen vaatimuksen mukaisesti. Unionin yleisellä tuomioistuimella on nimittäin toimivalta muuttaa riidanalaista päätöstä tämän osalta, koska valituslautakunta otti kantaa riidanalaisen tavaramerkin kuvailevuuteen asianomaisten tuotteiden osalta ja katsoi virheellisesti – kuten edellä 43–48 kohdasta ilmenee –, ettei se ollut kuvaileva ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” osalta (ks. vastaavasti tuomio 5.7.2011, Edwin v. SMHV, C-263/09 P, Kok., EU:C:2011:452, 72 kohta).
- 69 Kantajan nostama kanne samoin kuin väliintulijan 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdan nojalla esittämä vaatimus (ks. edellä 56 kohta) on hylättävä muilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

- 70 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin päättää, että asianosainen vastaa omista kuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan suhteellinen osuus vastapuolen kuluista, jos tämä on perusteltua asiassa ilmenneiden seikkojen vuoksi.
- 71 Koska nyt käsiteltävässä asiassa osa vaatimuksista on ratkaistu jonkin osapuolen hyväksi, on päätettävä, että asianosaiset ja muut osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 10.9.2013 tekemä päätös (asia R 1881/2012-4) kumotaan siltä osin kuin siinä jätettiin lausumatta Australian Gold LLC:n vaatimuksesta, joka koskee luokkaan 3 kuuluvia ”puhdistus-, kiillotus-, tahranpoisto- ja hiontavalmisteita” ja luokkaan 5 kuuluvia ”terveydenhoitotuotteita lääkinnälliseen käyttöön” ja siltä osin kuin siinä kumottiin mitättömyysoaston päätös ja muutettiin sitä luokkaan 3 kuuluvien ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” osalta.**
- 2) **Effect Management & Holding GmbH:n valituslautakunnassa tekemä valitus hylätään ”hajuvesien, eteeristen öljyjen, kosmeettisten tuotteiden, muun muassa shampoiden, suihkugeelien, vartalovoiteiden, kasvovoiteiden” osalta.**
- 3) **Kanne hylätään muilta osin.**
- 4) **Effect Management & Holdingin esittämä muuttamista koskeva vaatimus hylätään.**
- 5) **Asianosaiset ja muut osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä heinäkuuta 2015.

Allekirjoitukset